

פרק 7 - כשהנביא נוטש את אמונתו

מה אם הצעד הראשון להפוך לנביא אמיתי היה לנטוש את דת הוריק? הפרק הזה מתעמת עם השאלה הכי לא נוחה והכי לא פתורה בהיסטוריה הדתית: מדוע גברים שנולדו לשושלות קדושות – ושנועדו לדבר בשם האל – שינו את דרכם באופן קיצוני? אנו בוחנים את הראיות ההיסטוריות שאינן ניתנות להפרכה לכך שישו, למרות הרקע הטהור שלו, חיפש מיסטיקן מדברי בשם יוחנן כדי להיטבל לדרך חדשה. לאחר מכן נחשוף את השנים האבודות של משה, אשר לאחר שהכריז על עצמו כאבוד רוחנית, בילה שבע שנים כמשרת למדריך סופי מסתורי בשם שועיב (יתרו) לפני שראה בכלל את הסנה הבוער. אלו אינן חריגות; זוהי התוכנית המקורית (ה"בלו-פרינט").

זהו המפתח הנסתר לנתיב ה-73. המסע לחיבור אלוהי אינו עובר דרך חיקוי, אלא דרך חקירה אקטיבית – תהליך כה עוצמתי שהוא דורש לעזוב את האמונה שירשת מאחור כדי למצוא מאסטר חי. תוך שימוש במושגים של רומי ובמילים הישירות של ספרי הקודש עצמם, המנחה חוסייני מוכיח שאנשי הדת הממוסדים אינם מוסמכים לדבר על עקרונות הליבה של הדת, כיוון שהם תקועים בעולם החיקוי. פרק זה מדגים שאמונה אמיתית לא מתחילה באדיקות; היא מתחילה באומץ להיגעל ממעשיות ולהתחיל את החיפוש אחר האמת מהתחלה. ברוכים הבאים ל- (ריסטארט).

השעה 11:15 בלילה, שעון קליפורניה. לא משנה איזו שעה זו ביום או בלילה אצלכם באיראן וברחבי העולם, אני עדיין חוסייני, וחג שמח לכם.

זהו "ריסטארט", פרק שבע, ויש לנו מעל מאתיים שאלות ששאלתם בפייסבוק, בטלגרם וכן הלאה. אני שמח שיש לכולכם כל כך הרבה דאגה ועניין. להיות מוטרד ממשו, שיהיה לך "עניין", זו נקודה חשובה מאוד. הבנה היא עניין של דאגה. להשקפתו של חוסייני, מי שרוצה להבין משהו חייב שתהיה לו הדאגה להבין. שים לב, מאזין יקר.

תאר לעצמך שאתה הולך ברחוב עם חמישים או חמש מאות חנויות. כשהדאגה שלך היא קניות ואתה רוצה לקנות משהו, אתה הולך ישר לסופרמרקט, עושה את הקניות שלך, ובדרך אתה רואה חמישים חנויות אחרות. אבל כשזה לא בראש מעייניך, אתה לא שם לב אליהן. באותו נתיב בדיוק עם חמישים חנויות, ברגע שיש לך כאב שיניים, פתאום אתה מוצא את מרפאת רופא השיניים. הלכת בדרך הזו חמשת אלפים פעם אבל מעולם לא ראית את רופא השיניים. אבל כשהשן כואבת, ה"דאגה" מכאב השיניים גורמת לך לראות את רופא השיניים. עכשיו, אם אתה צריך כסף, ה"דאגה" לבנק מופיעה. האם חמישים החנויות האחרות היו שם קודם או לא? הן היו, אבל לא שמת לב. השכן חמישה רחובות ממך תמיד היה שם, אבל הוא הופך לחשוב רק כשאתה רוצה להתחתן עם הבת שלו. "ריסטארט" הוא עניין של דאגה, כלומר רק אלה שיש להם את הדאגה להבין, יכולים להקשיב לריסטארט.

הבנה היא עניין של אכפתיות. כל מי שרוצה להבין ולקלוט משהו חייב שזה יבער בו. שים לב, מאזין יקר. ברחוב שבו אתה הולך, אתה רואה דת. אתה רואה את הדתות של משה, ישו ומוחמד, אתה רואה סקס, ואתה רואה עניינים אחרים. אתה רואה אוכל, כסף, עושר, מעמד, פוליטיקה, אתה רואה הכל. או שאולי אתה חושב על טרמיטים. או שאתה חושב על הגלקסיה ומחשיב את עצמך לאסטרונם, או שאתה חושב שאתה ב-CIA, או שאני לא יודע, אתה ממקם את עצמך בכל מקום בעולם – זו הדאגה שלך. בגלל זה רופא שיניים אולי לעולם לא יהיה מוטרד מלקבל סרטן.

ברחוב הזה, יש חנות נוספת שמעולם לא שמת לב אליה, ושמה "ריסטארט". יש חנות אחרת שבמקרה אורכה אלפי קילומטרים, אבל עד עכשיו חשבת שהיא סתם פארק. זה נקרא "דאגת הריסטארט" – להבין דברים שאתה צריך לקלוט. שים לב לזה.

לריסטארט יש שתי בעיות. ראשית, קשה מאוד לגרום לאנשים שהאמינו וקיבלו דרך מסוימת, להבין ולהחזיר אותם אחורה. אני קודם כל צריך לגרום להם לעצור. אני צריך להגיד: "אדוני, הדרך שלך נהדרת, אבל חכה חמש דקות ובוא נשתה תה ביחד." ריסטארט זה לתת להם את התה הזה באותו רגע. זו דרך אחת. הדרך השנייה היא שיש קבוצות אחרות שבאמת מחפשות להבין דרך חשיבה. מה זה אומר? למשל, אתאיסט. הבעיה שלנו עם אתאיסט עשויה להיפתר הרבה יותר בקלות, כי האדם הזה, שאולי אין לו אמונה בדת למשל, לפחות יש לו אמונה בחשיבה. הוא אולי לא מבין, אבל לפחות הוא חושב. אתה יכול לחשוב על הגלקסיה, אבל לא להבין אותה זה עניין אחר. העובדה שאתה חושב על זה היא עניין שונה.

עכשיו, נשאלו הרבה שאלות. אדוני, מה זה "האדם השלם" הזה? מה זה נותן לנו? על מה כל המהומה? מה הסיבה להכיר את האדם השלם? לאורך תוכנית הריסטארט, השאלות האלו ייענו אחת אחת. מה אני מראה לכם? זו נקודה חשובה מאוד. מיהו היעד שלי? היעד שלי הוא לא רק קבוצה אחת. היעד שלי הוא שבעה מיליארד אנשי העולם שבהחלט יעברו דרך ריסטארט, כלומר הם בהחלט ימותו. כל מי שבעולם שלא מת, לא צריך להיות הקהל של ריסטארט. כל מי שלא מגיע לכדור הארץ – כלומר לא נולד – הוא אולי לא הקהל של ריסטארט.

ריסטארט היא תוכנית מיסטית. אני אתן עוד הסבר קטן כי יש הרבה נושאים בריסטארט. עכשיו, מי צריך להקשיב לריסטארט? בקרוב בריסטארט, נדבר על מה קורה בתוכך כשאת פוגשת בחור ורוצה להביא ילד. שום רופא בעולם לא יכול להגיד לך מה יהיה המקצוע של הילד שלך, חוץ מריסטארט. שום רופא לא יכול להגיד לך אם הילד הבא שלך – עוד אפילו לא התחתנת עם הבחור הזה – יהיה בן או בת, חוץ מריסטארט. שום רופא לא יכול להגיד לך מה יקרה לילד הזה מגיל חודשיים, חוץ מריסטארט. שום רופא לא יכול להגיד לך למה, מתוך עשרת החברים שהיו לך, התחתנת דווקא עם הספציפי הזה, חוץ מריסטארט. זאת אומרת, אם אתה רוצה לשחק עם בחורות, אתה צריך לבוא לריסטארט. משחקים עם בנים זה בריסטארט. אם אתם רוצים להתגרש, אתם חייבים להקשיב לריסטארט. בקרוב, נושאים יפתחו כי אין לזה שום קשר לרפואה.

...שום רופא לא יכול להגיד לך מה קורה בלילה הראשון בקבר, איפה תמות, או מה יקרה, חוץ מריסטארט. שום רופא, שום דוקטור, שום אסטרונם לא יכול להגיד לך מה קורה אחרי שאתה מת, חוץ מריסטארט. שום דת לא יכולה להגיד לך מה קורה אחרי המוות... הם שמעו את המשפטים האלה מהמיסטיקנים במשך עשרות אלפי שנים, שכן, אתה מת ו"נכיר ומונכר" (מלאכי המוות) באים, כלומר הם גנבו את החומר של המיסטיקנים. הם באו, ובלי להבין את זה, פשוט הציגו את הקליפה. בגלל זה רומי מתעצבן ואומר: "לקחנו את הליבה מהקוראן" – כלומר גם מהבשורה – "והשארנו את הקליפה לחמורים" – כלומר, השארנו את הקליפה לחוסייני. אז, מה שקורה לפני הלידה שלך קשור לריסטארט, ומה שקורה אחרי המוות שלך קשור לריסטארט. אדוני, האם זה לא מדאיג אותך? בשביל עניין קטנטן אחד בקיום של מאה שנה, כמה אתה מענה את עצמך מנטלית? עכשיו, תאר לעצמך שמאה וחמישים מיליון שנה אחר כך, אתה מת, אתה מנסה לגהץ את כרטיס האשראי שלך בעולם הבא, וזה לא עובד. שואלים למה זה לא עבד. אתה אומר, "לא הבנתי." אף אחד לא מקשיב; דופקים לך בוקס בעין. אתה אומר, "אנחנו לא קולטים, מה זה?" הם אומרים, "זה בדיוק מה שתוכנית ריסטארט עושה."

אז, מכיוון שחוסייני לא אומר שום דבר משל עצמו אלא מעביר את המחשבות של רומי, סעדי וחאפז, אני רק, למשל, מדבר על דתות, לא-דתות... אנחנו בכלל לא מדברים רק על דת. דת זה דבר טוב מאוד. יש לי הרבה כבוד לכל מי שיש לו דת, מה שזה לא יהיה, זה בסדר. אבל אם אתה מזכיר את אלוהים, ישו, גן עדן, גיהנום, אנשים טובים או הצלחה, אתה תחת סימן שאלה. הדברים האלה שייכים לריסטארט. אני מתכוון, הם לא שייכים לתוכנית של חוסייני, אלא לריסטארט הזה שקיים כבר עשרת אלפים שנה, כלומר הם שייכים לרומי ולאחרים. לרומי יש את הזכות לפרש; לך אין את הזכות לפרש את הקוראן, התורה או הבשורה. עכשיו, אתה יכול להסביר הלכה לאנשים, וזה נהדר. אני רוצה להגיד שאין לזה שום קשר לדת. אפילו האתאיסט צריך את הריסטארט הזה.

כי יש בזה נקודות חשובות מאוד. שבוע שעבר, באנו והוכחנו, לפי פסוקי הקוראן – תראו, שום דבר מזה לא היה ממני – הוכחנו שיש אנשים בכדור הארץ שלא הפכו לנביאים, והנביאים הגדולים... כשאני נותן דוגמה אחת או

שתיים, והיום אני הולך לתת עוד אחת, זה אומר שכולכם הולכים ליפול מהכיסא. לפי פסוקי הקוראן עצמו, מוסלמים יקרים, באותה תוכנית הוכחנו שליד משה, היה איש שרומי קורא לו "ח'דר" (אליהו הנביא במיסטיקה מסוימת). משה הולך אליו כדי ללמוד משהו. האיש הזה מעליב את משה כמה פעמים ולא נותן לו להתלוות אליו. הוא לא מתחבר אליו ואומר לו, "אתה לא מבין כלום", ומשה לא מוחה. הוא מקבל את זה שהאיש הזה גדול, וזה היה אלוהים ששלח את משה אליו. בבקשה שימו לב. אתם אומרים, "אם אלוהים ירצה, אני אהיה עשיר; אם אלוהים ירצה, אני אהיה אדם טוב." קודם כל, לאלוהים אין כוח בכלל "לרצות" את זה. שנית, איזה אלוהים? שלישית, איך נראה האלוהים שלך? רביעית, מי זה אלוהים? אלוהים לא עוזר לך בכלל. אלוהים לא עוזר לך בשום דבר ושום כלום. ההוכחה היא שאלוהים רצה שמשה ילך לח'דר כדי להבין משהו, וח'דר אומר לו: **"גם אם תתייעץ עם האלוהים שלך, אתה עדיין לא תבין בשיט."**

אלו היו פסוקים מהקוראן שאמרתי לכם. מי הם האנשים האלה? למה כל הנביאים נאלצים להיות איתם? למה הנביאים הגדולים האלה... כשנביא גדול הוא פיון קטן מול אדם גדול כל כך, איך אתה יכול לדבר איתי על ארבעה כמרים, ארבעה מולות או ארבעה רבנים? האם רב מכובד, כומר או מולה רואה את עצמו ברמה של משה? גם אם הוא רואה את עצמו ברמה של משה, הוא עדיין צריך ללכת לח'דר כדי להבין משהו.

מי זה הח'דר הזה? אנחנו קוראים להם סופים. אנחנו קוראים להם מיסטיקנים. אנחנו קוראים להם "האדם השלם" או מישהו שמחובר לאדם השלם, והדרגות שלהם יתבררו. היום, אני רוצה להביא עוד ראייה אחת או שתיים כדי לסגור את הנושא הזה לגמרי. כדי שתבינו, אדוני, שיש אנשים שמוזכרים בדתות, בספרים... מעכשיו, המקורות שלי יהיו רק מהמיסטיקנים הגדולים שאתם מכירים, שאי אפשר להתנגד להם. אתה אפס; אני אפס מכדי להתנגד לסעדי. לסעדי אין מילה אחת של שטויות. לי יש, אני לא יודע מה איתך! אבל אני בהחלט אמרתי דברים שטויותם בחיי; כל המדענים בעולם אמרו. הם לפחות אמרו כמה דברים חסרי תועלת, כתבו ספר שהם עצמם לא מבינים, פרסמו מאמר, נתנו נאום או ערכו ועידה. אנחנו לא יכולים להסתלבט על סעדי ככה. המקורות שלי הם מהמיסטיקנים. או, כדי שתבינו, מספרי הקודש של הדתות עצמן.

סורת אל-נמל (הנמלים). בסורת אל-נמל, קורים שני דברים שאלוהים משתמש בהם כדי להעיף מיליארד אנשים באוויר, לעשות מהם צחוק ולסובב אותם על האצבע שלו. אם פסוקי הקוראן נכונים, מוסלמי יקר, ואתה מאמין בקוראן, זה לא איזה "הוא אמר, היא אמרה". זו לא מסורת מאיזה מישו. זה לא מהספרים של מאליכי או שאפיעי או עקרונות של מה-שזה-לא-יהיה. זה פסוק מהקוראן שלך! אתה יכול בקלות ללכת ולהבין את זה. עם שלושה פסוקים, הוא מעיף את כולם. הוא מציין נקודה שהיא המטרה של רומי. רומי ביטא את זה, וגם חאפז ביטא את זה. פסוקים 38 עד 40 של סורת אל-נמל. הסיפור פשוט מאוד. לשלמה יש "ביף" (סכסוך) עם גברת בשם מלכת שבא. מלכת שבא הזו שולטת בארץ שלה, ושלמה רוצה להעביר אותה לדת שלו. שלמה הוא נביא של אלוהים, כפי שמסופר בדתות, ואתם צריכים לדעת את זה עליו... אני אסביר על האיש הזה אחר כך. כשאסביר על משה, נבין אם הוא היה נביא גדול או לא. עכשיו אני מדבר על שלמה. שימו לב, לפי התורה, הבשורה והקוראן, מי זה שלמה? בשביל שלמה, הג'נים הם כמו חמורים. לפי הדתות, כל הג'נים עומדים דום ומחכים לפקודה שלו כל בוקר! שדים עומדים בהיכון. שימו לב. אומרים ששלמה היה רוכב על שטיח! הרוח נתונה לפקודתו של האיש הזה. הוא אומר לרוח "בואי" ו"לכי!" הרוח, מאזין יקר, הרוח! לפי הדתות, האיש הזה עושה מה שהוא רוצה. ומספר הנשים שהיו לו והעולם שלרגליו... אני אפילו לא יודע.

אני באמת לא יודע איזה מולה, רב או כומר יכול לעשות אחד מהדברים האלה. אם הם היו עושים, הייתי מנשק את כפות הרגליים שלהם. הייתי דוחף את הבוהן שלהם לפה שלי ואת הרגל שלי לאוזן ומפוצץ את עצמי במכות. הייתי קורע את עצמי ואת המשפחה שלי לגזרים. מאזין יקר, אם רב אחד, מולה אחד, כומר אחד היה עושה רק אחד מהדברים האלה, אז **שיזינו אותי אם אני מוציא עוד מילה מהפה**. שיתבייש לי. טוב, אני לא יכול להעליב את ההורים שלי, כי אחרי הכל, הם האלוהים שלי.

שלמה, הטמבל הזה... שימו לב טוב להוד מעלתו שלמה. הוא עושה הכל. הוא מדבר עם ציפורים, הוא מדבר עם חמורים, הוא אומר למדבר מה לעשות, הרבייה של הארבה בידיים שלו. לפי הפסוקים בקוראן, בתורה ובבשורה, מר שלמה עומד שם, הצבא שלו מחכה, וגברת יפהפייה בשם מלכת שבא אמורה להגיע מתימן כדי שמר שלמה יוכל להסביר לה את הדת שלו. פסוקי הקוראן אומרים – הערבית שלי לא משהו, אבל גם לא רעה – משהו על "לפני שהם נכנעים". המילה "מוסלימין" נראית בבירור בפסוק 38, אתם יכולים לבדוק. אז ה"מוסלימין" הזה שונה מהמוסלמים שאתם. "מוסלימין" כאן אומר "אלו שנכנעים". זה לא אומר שמלכת שבא היא מוסלמית; זה אומר כניעה. הוא אומר: "הו המכובדים! מי מכם יכול להביא לי את כס המלכות שלה לפני שהם יבואו אליי בכניעה?" שלמה אומר לצבא שלו, "מי מכם יכול להביא את הכס של האישה הזו מתימן לפה לפני שהיא מגיעה, כדי שהיא תעוף מהכוח שלי כשהיא תגיע?"

אז האיש הזה מדבר עם חיות, הרוח שלו, המים שלו, האדמה שלו. אין נשיא בעולם שלא נמצא תחתיו. מלוכה אומרת שלמה! הוא המלך הגדול ביותר בהיסטוריה של היקום, לפי הדתות. מי יכול להביא את הכס הזה? אחת: זה מראה שהוא לא יכול להביא אותו בעצמו. למה? כי כאן, הכס צריך להתעסק עם כוחות בין-מולקולריים. הוא צריך לעשות כמה דברים כאן; הוא צריך להתעסק עם כוחות מולקולריים, עם תאוצת כבידה, זה חייב להיות מדעי. הוא שואל, "מי יכול להביא את זה?" הפסוק הבא. הוא אומר – הקוראן אומר, כלומר אלוהים אומר למוחמד, "הו מוסלמי!" – "עפרית" (שד) מהג'ינים אמר, "אני, מר שלמה, אביא לך את הכס לפני שתקום ממקומך. ואני חזק ונאמן לעניין הזה!" כלומר אני חזק, ו"אמין" כלומר מהימן. השם אמין. הוא אומר שהג'ינים פשוט עומדים שם כמו דבילים, אף אחד מהם לא יכול לעשות כלום ושום דבר, הצבא לא יכול לעשות כלום, אבל אחד מהג'ינים פונה לשלמה ואומר, "מר שלמה, אני אביא את הכס הזה, ותזכור, אני אמין, כלומר אני יודע משהו שעושה אותי אמין, ואני אעשה את זה לפני שתקום מהכיסא שלך..." תראו את הכוח. שלמה מחפש משהו שיעשה את זה, כלומר אם הג'ינים היו אומרים שזה ייקח ארבעה ימים, הוא היה מקבל את זה. כי המסע שלהם היה באורך תשעה ימים. הוא אומר, "לפני שתקום ממקומך." כלומר, "עד שתזיז את התחת המבורך שלך מהכיסא ההוא, אני כבר אביא את הכס!" "ואני מסוגל לזה." עכשיו תראו את ההירות והחוצפה של הטמבל הזה! מול שלמה, הוא אומר, "אני מסוגל," כלומר אתה לא. כשהוא אומר, "אני מסוגל ואמין," זה אומר שאתה לא מסוגל להביא את הכס הזה, אבל אני מסוגל ואמין ואני יכול להביא אותו.

הפסוק השלישי מחרבן על כל העולם כולו. הקוראן אומר: זה שהיה לו ידע מהספר, שהיה "אף אחד" בקהל, אמר, "מר שלמה, אני אביא לך את זה לפני שתספיק אפילו למצמץ!" וכששלמה ראה את הכס מונח יציב לפניו, הוא אמר... תראו, הבחור הזה הרגע הוריד את הג'ינים, את כל המערכת, את הצבא, את העצים ואת העולם באסלה! הפסוק לא מציין ששלמה מספיק להגיד "אוקיי". שימו לב. שלמה אפילו לא דיבר עדיין. הבחור הזה אומר, "מר שלמה, לפני שתמצמץ," וברור, הוא בטח מצמץ באמצע, כי הפסוק אומר שהוא הביא את זה. כלומר, בזמן שהוא אמר לשלמה, "לפני שתמצמץ, הכס יהיה פה," שנייה אחת אחר כך, הכס היה שם. למה? כי מיד אחרי זה כתוב, "...לפני שתמצמץ בעין שלך, אני אביא אותו אליך. וכששלמה ראה אותו מונח לפניו, הוא אמר..."

עד לנקודה זו, לא אכפת לי משום דבר אחר, כי זה הפסוק. חברים יקרים, האתאיסטים וההוגים וחמישים הקבוצות האחרות, הם עכשיו יגידו, "טוב, אדוני, זה רק סיפור!" כן, זה לא החלק החשוב. אנחנו רוצים להגיד משהו אחר. הכס הגיע, הוא ראה אותו, והוא אמר, "זה מחסד ריבוני, כדי לבחון אותי האם אני אסיר תודה או כפוי טובה. ומי שאסיר תודה, הוא אסיר תודה לנשמתו שלו, ומי וכפוי טובה, ריבוני עשיר ונדיב." זה מראה ששלמה היה המום מהמעשה הזה. כהרף עין, אדם שיש לו ידע מסוים... המילה בערבית היא ("ענדה"), כלומר היה לו את זה איתו. לאיש הזה יש ידע מהספר. יש לו ידע שההגדרה שלו שונה מאוריינות או אסטרונומיה. הוא אומר, "יש לי ידע." הוא אומר, "לפני שאתה בכלל זז לחשוב על זה, יא חגי', זה כבר הגיע."

שלמה המום ואומר, "אלוהים" – כלומר האלוהים שלו – "הוא רצה להראות לי שאני חייב להיות אסיר תודה על זה." הוא כל כך נתפס לתדהמה הזו שהוא חושב, "אלוהים רוצה לבחון אותי לראות אם אני כופר או מאמין." עכשיו השאלה שלי אליכם היא זו: איזה איש דת יכול להיות שלמה? מספר אחד. מספר שתיים: גם אם אתה הופך

לשלמה, אתה עדיין לא יכול להביא את הכס. מספר שלוש: אדם באמצע הצבא של שלמה אומר, "אני יכול לעשות את זה," משימה ששלמה עם כל השושלת שלו לא יכול לעשות. מי האיש הזה?

חאפז אומר – אני רוצה להראות לכם את המקור כדי שתבינו. כדי שתראו, אמרתי לכם מפסוקי הקוראן, עכשיו אני הולך לחאפז, האיש הגדול, המיסטיקן. "אמש הגיע מבשר טובות מאת אסף הנכבד, כי מאת הוד מעלתו שלמה, אות של עונג ירד."

הוא אומר אתמול בלילה מאת אסף הנכבד – הוא אומר את השם של האיש הזה בדיוק, אסף בן ברכיה – חתיכת בשורה טובה הגיעה. הוא מצמיד לזה את "הוד מעלתו שלמה" משתי סיבות. אחת, כדי שתבינו ששלמה ואסף הם ביחד. העניין הזה נוגע להם. הוא הזכיר את שם האיש! השם שלו לא בקוראן. איך חאפז ידע? זה מעניין מאוד. חאפז עצמו מביא את השמות האלה. הוא אומר, "אמש מאת אסף הנכבד!" נראה שהם היו קרובים, בבית קפה, סטארבקס, בלילה שלפני! הקוראן לא נותן את שמו למוחמד. בתורה, יש אזכור קטן של השם אסף. איך חאפז יודע? זו שאלה בפני עצמה. הוא אומר, "אמש הגיע מבשר טובות מאת אסף הנכבד, כי מאת הוד מעלתו שלמה, אות של עונג ירד." זה אומר ששלמה נתן סימן לשיחה הזו; הוא לא היה ברמה לתת סימן כזה. זה כאילו שחאפז אומר, "שמעתי מסעדי שאסף בא אתמול בלילה ואמר שהוא ישב עם ה'חג'י." חאפז שואל, "מי זה החג'י?" הוא אומר, "שלמה. ישבנו והנושא הזה עלה." ואז חאפז אומר: "לוש את חימר קיומנו במי עינינו,"

הוא אומר, קח את החימר המלוכלך הזה של הקיום שלי ולוש אותו עם הדמעות שלי, עם הצער השורף הזה. אני לא רוצה להשתמש במים של העירייה ולקבל חשבון מים מחר. חאפז אומר, "אני לא רוצה שתתקין צנרת; אני לא רוצה שתשפוך לתוכי מים מבחוץ, יא חג'י." הוא אומר, "לוש את החימר הזה, חימר קיומנו ושלנו, במי העין," כלומר בדמעות שלי עצמי. "הגיעה העת לשקם את בית המרחץ החרב של הלב. סיפור אינסופי זה שסיפרו על תלתל האהוב," כאן, הוא בעצם עושה אצבע משולשת לכל שבעה מיליארד האנשים – לא רק שבעה מיליארד עכשיו, אלא לארבעה וחצי מיליארד לפני עשרים שנה, לשלושה מיליארד לפני מאתיים שנה. לכולם: "סיפור אינסופי זה שסיפרו על תלתל האהוב, אינו אלא אחת מאלפי נקודות שעלו בעניין זה."

הוא מצביע על כך, "מר חוסייני, המשפט הזה שאמרת לאנשים, הסיפור הזה של אסף בן ברכיה ומר שלמה, הוא רק אחת מאלפי נקודות בכל העסק הזה." זה רק דבר קטנטן מהשושלת הזו של הסופיות. ההסבר האינסופי הזה שדמות ואנשים נותנים על האיש הזה, זה רק רמז קטנטן. חוסייני, יש כל כך הרבה מעבר. "חוסייני," חאפז אומר, "בגלל שהמסכנים האלה לא יודעים לעוף, הם צריכים להמציא מכוניות. בגלל שהתודעה של התעופה נמצאת בתוכם אבל הם לא יודעים לעוף, הם נאלצים להמציא מכוניות." כלומר, הם ממציאים את זה מתוך הטמטום שלהם. ראית פעם נשר ממציא מכונית? לא! למה? כי הנשר עף והולך לאן שהוא צריך. למה האדם המציא מכוניות ומטוסים? כי האדם לא יכול לעוף, אז הוא חייב לעלות על מטוס כדי לראות את אמא שלו במדינה אחרת. זה מצביע על כך שהוא לא במיסטיקה. כלומר אם מבינים את המיסטיקה, כל מי שמבין אותה ונכנס לסופיות או הולך ומנשק את היד של הסופי ההוא יגיע לרמה שבה, כפי שהקוראן שלך מציין, הוא יודע את "השם המפורש" – ותזכרו, הנושא של השם המפורש הוא סדרה של שישה חלקים שתזעזע הרבה דברים.

"כסה על מומי, מתחנן אני, על גלימה זו המוכתמת ביין, כי אותו אחד טהור וזך הגיע לביקור. מוכתם אתה, הו חאפז, על כן בקש חסד מהמלך," הוא אומר, "חאפז, אתה בעצמך אדם מושחת, מטונף ומוכתם." אתה מוכתם. חאפז אומר את זה לעצמו, אז תארו לעצמכם מה אני. אתם כולכם מאסטרים, מאזינים יקרים, אבל אני מדבר על עצמי ועל קרובי. חאפז אומר, "אני מוכתם." עכשיו תארו לעצמכם איפה עומד הטמבל חוסייני. "מוכתם אתה, הו חאפז, על כן בקש חסד מהמלך, שכן יסוד ההתמדה הגיע לטיהור. חצרו היא אוקיינוס, תפוס את הרגע והבן, הו אתה שספגת הפסד, הגיעה עת המסחר."

הגיע הזמן שתבינו את הנושא. כדי שתוכלו לקלוט את זה, הנה עוד שורה... תראו, האיש הזה היה כל כך חשוב שחאפז דיבר עליו מעל 550 פעמים. על מה דיברו המולות? אם אתה נכנס לשירותים עם רגל שמאל או רגל ימין,

בחייאת רבאק, אתה הולך להבין משהו? קדימה, מהלילה ועד מחר בבוקר כשיש לך מבחן, תמשיך להיכנס לחור המסריח הזה עם רגל שמאל, ואז ימין. אתה לא תבין שום דבר, לעזאזל.

למה הפוקוס של חאפז, רומי, סעדי ואחרים הוא על הנושא היחיד הזה? מה הם מנסים להגיד לכם מתוך הקוראן הזה? למה הם לקחו 50 חלקים מהקוראן והמשיכו לקדם אותם, לנפח אותם? זה כדי שתבינו את הפתרון. שלמה, עליו השלום, בזימון הכס של בילקיס (מלכת שבא) משבא. מוולאנא ג'לאל א-דין (רומי), ספר רביעי: "עפרית אמר, 'באמנותי, אני מוכן להביא את הכס שלה לפני שתעזוב את המושב הזה.' " הוא אומר, "לפני שתקום מפה." המילה "מג'לס" משמעותה לשבת ולעמוד, להיות מושב. מג'לס עצמו הוא מקום ישיבה. הוא אומר שעפרית רצה להביא את הכס ואמר לשלמה, "בזמן שתקום, תשב, אני אביא את זה." "ואז אמר אסף, 'בשמו המפורש, אני מוכן להביא אותו לפניך בנשימה אחת.'" הוא אומר שהיה איש בשם אסף – תראו, רומי מזכיר את השם שוב. זה חשוב מאוד. תסתכלו על שישים הדמויות האלה, מג'ונייד מבגדד, סגיר איספהאני, כל הדרך לח'וואג'ו כרמאני, חאפז, סעדי, רומי, פייז קאשאני, ח'וואג'ה נסיר א-דין א-טוסי... כשאתם מסתכלים על המיסטיקנים, כולם אמרו אסף. הקוראן לא אמר אסף. מאיפה השם הזה הגיע? איך הם ידעו? למה כולם משתמשים באותו שם? כרגע, אני קורא מרומי. הקודם היה מחאפז. הוא אומר שאסף שם אמר, "עם השם המפורש, אני מוכן להביא לך את זה בנשימה אחת." ברגע אחד, אני אביא את זה. רק הזכרתי את זה כדי שנדע. ספר רביעי, ספר הפתרונות, סעיף 37.

מי הם האנשים האלה? מה הם מבינים? מה קורה מאחורי הווילון עם האנשים האלה שאפילו לא אכפת להם מהדת שלהם? האיש הזה הוא חייל בצבא של מר שלמה. ומר שלמה הוא האלוהים של ההלכה הדתית, המחשבות והרוח. ושום איש דת, כומר, רב, שום בודהיסט, הינדו, אף אחד, שום אתאיסט... תראו לי אתאיסט עכשיו שיכול לעשות את הדברים ששלמה עשה. הוא לא יכול. אז איך האיש האחר הזה יכול לעשות את זה? האם הסיפורים האלה הם אלגוריים כדי שתבינו נקודה ספציפית? זה שקוף לגמרי. בזמן משה, בלעם בן בעור היה באותה דרך, תבדקו את זה. בהתנגדות למשה, היה אחד שתפילותיו נענו. אדם שסוף הסיפור שלו לא חשוב – מה שהיהודים אומרים, או מה שהנוצרים אומרים, או מה שהמוסלמים אומרים, סוף הסיפור משתנה. הסיפור של ישו, המשיח הגדול, זהה למוסלמים ולנוצרים – טוב, לא כך ליהודים, אבל לנוצרים ולמוסלמים. אבל הסוף שונה. לא אכפת לנו גם מהסוף. בסיפור עצמו, בלעם בן בעור, בזמן משה, תפילותיו נענו. הממשלה באה לבלעם ואומרת, "קלל את משה." בלעם מפחד לעשות את זה. הם מאיימים על חייו, הם אומרים, "אנחנו נהרוג אותך." וכולם ידעו שהתפילות של בלעם נענות, כלומר עיוור היה בא, נרפא ועוזב. זו הייתה העבודה של בלעם כל בוקר. החלק הזה חשוב: בלעם מקלל את משה, ומשה נפגע מהקללה של בלעם! כלומר, אלוהים לא יכול להתערב. אדם מגיע לנקודה שבה אפילו אלוהים מנסה לא להתערב. בלעם עושה את זה, אבל הוא נופל ממעמדו הגבוה.

בזמן משה, תראו מה פרעה עשה עם קסמים וכישוף. בלעם היה מתקופת משה, תראו מה הוא עשה, תפילותיו נענו! ומר משה היה עסוק בלייצר דרקונים מהבוקר ועד הלילה! הוא יצר מים, הוא חצה את הים, הוא עשה הכל. מי הם כל האנשים האלה? כולם הופכים לזרת הקטנה של מי? משה. ושל מי משה הוא תלמיד? של ח'דר! משה הולך לח'דר ועדיין לא מבין כלום. תראו כמה דוגמאות נתתי כדי שתדעו מי הם הסופים. כלומר, מי בקוראן, בתורה, בבשורה הם הסופים? כדי שלפחות תדעו את הערך, הכוח, היכולת והפרספקטיבה של האנשים האלה. כדי שתדעו, אדוני, ששלמה לא יכול להביא את הכס. אז היה מישהו עם משה שמשה אפילו לא יכל לשבת איתו. אז אלה היו אנשים חזקים; היה להם משהו. מי הם? הם מפנים אתכם לעבר ישות שנקראת "האדם השלם". זו הסיבה שמר רומי בוכה מהבוקר עד הלילה ומפיק דיוואן שלם (אוסף שירה) עבור שאהמס. ושאהמס הוא אפילו לא האדם השלם. תזכרו את זה. רומי מפיק דיוואן שלם עבור מישהו שנמצא בשירות של אדם שלם.

חסייני כאן כדי להגיד לכם, אדוני, אחרי אלפי השנים האלה, עם הספרים האלה שקראתם, למה כל האנשים הגדולים האלה בוכים? למה הם מזילים דמעות? את מי הם מחפשים? אחרי מה הם רודפים? למה כולם מנסים לקדם את הרעיון שהדת האמיתית היא זו שגרמה למוחמד לפעול בדרך שגרמה לגבריאל לבוא? זו הדת האמיתית. למה הם ממשיכים ללחוץ על הכפתור הזה? הסיבה מאוד הגיונית. הסיבה היא נשמת האדם. כאן, רומי

אומר, "החרישו, למען תשמעו מדוברי הנשימה, את מה שלא בא בשפה או בביטוי. החרישו, למען תנשום הרוח עבורכם. עזבו את המוכר ועלו על תיבת נוח."

בקצרה, אדם מחולק לשני חלקים. החוץ של האדם והפנים של האדם. החוץ כולל את אמא שלך, אבא שלך, דודה שלך, דוד שלך, המרצדס והב.מ.ו. שלך, המכונית שלך, העורב, החמור, הדינוזאורים, ואני לא יודע, כל מה שאי פעם היה, הגלקסיות, 31M, שביל החלב, אנדרומדה, וכל השאר אחרי המפץ הגדול. כשאתה מת, הגלקסיה מתה איתך; פשוט לא שמת לב לזה. תראה, כשאתה מת, הגלקסיות, התמונות של הגלקסיות האלה, מתות איתך. אתה יודע למה? כי כבר אין לך חיבור לגלקסיה הזו. אתה מת. התמונות האלה והכסף הזה, הם מתים. אין לך שום חיבור לקיום הזה יותר. הסופיות מלמדת אותך שמה שנכנס לקבר איתך הוא הדת האמיתית שלך, ומה שלא נכנס לקבר איתך לא חשוב. זה חולף. זה הבזק. תראו כמה פשוט אני מציג את זה. אתם יכולים לשבת עכשיו ולכתוב על חתיכת נייר: מה נכנס לקבר איתך? אמא שלך? המכונית שלך? הבן שלך? הכסף שלך? לא. האם ישו נכנס לקבר איתך? אז ישו הוא לא הדת שלך. האם מוחמד נכנס לקבר? במצב הזה, על הגב שלך, הפנים לכיוון הקיבלה (מכה), מוטה לצד אחד, אתה יכול להשתחוות? אתה יכול לסגוד? הגוף שלך ייאלץ על ידי ארבה, חמורים יבואו ויאכלו אותו. כל אחד יכול לבוא ולשנוס את הגוף הזה שלך; התאים שלו יחזרו לאדמה. אחד מהתאים שלי אולי היה שייך לפרעה, אחר לאיזה בחור באיטליה, חתיכה מאיתנו אולי פיקאסו.

אז מה המיסטיקה מסבירה? המיסטיקה רוצה להסביר לך מה בא לפני המפץ הגדול. הסופיות מסבירה מה בא לפני המפץ הגדול. היא מסבירה את רגע הלידה. היא מסבירה את הנשמה שלך. היא מסבירה מה קורה אחרי המוות שלך. אז כל אחד, בכל מקום בעולם שמדבר על ארבעת או חמשת הדברים האלה נמצא תחת סימן שאלה. ורק סופי, מיסטיקן, יכול לדבר על הדברים האלה. אז, לגבי השיבה, או העזיבה, או הגסיסה – לפני המוות שלך ואחרי הלידה שלך, כל הרופאים, רופאי השיניים, המהנדסים, האסטרונאטים, יצרני המכוניות, כולם בעלי ערך עבורך, ועבורי גם כן. אני אוהב אותם גם. הם עוזרים לך להבין איך לישון, את מי לנשק. איפה לישון בלילה, מה לנשק... אתה לא מבין כלום. למה? כי ההבנה האמיתית מגיעה אחרי שאתה נרדם, כשאתה חולם. במשך שמונה שעות, אתה מבין שאתה ישן. כשאתה מתעורר, אתה שוב נתון לחסדיהם של היצורים האלה. אתה חייב ללכת לרופא השיניים, אתה חייב ללכת לראות את השר הזה. אתה חייב ללכת לנשק לאיש ההוא את התחת כדי להרוויח את הכסף שלך. אז כל המדענים והדמויות הגדולות האלה קיימים אחרי המפץ הגדול, כשהזמן נוצר ביקום, הגלקסיות שאתה רואה, הטרמיטים שאתה מבין – כל זה נמצא במרווח שבין הלידה שלך למוות שלך. ואני מכבד אותם. עכשיו, מה שלא תהיה הדת שלך, אני אנשק גם לה את היד.

אבל לפני המוות שלך, אחרי המוות שלך, ולפני הלידה שלך – המפץ הגדול ההוא, רגע המיטוזה והמיזזה אצל אמא שלך. ולמה אתה נולד מהחור הזה, מהקבר הזה, מהרחם הזה, ובאיזה רחם תיווצר אחרי המוות, ומי יהיו אמא ואבא האמיתיים שלך אחרי המוות? האם אבא ואמא שלנו אחרי המוות הם "האדם השלם"? כלומר, האם האדם השלם שאתה לא שם לב אליו עכשיו הוא אבא האמיתי שלך אחרי המוות? האם הוא אבך הרוחני? אנחנו לא יודעים. חאפז ורומי עונים על כל זה, ואני אספק את התשובות שלהם בתוכניות עתידיות. רק רציתי להסביר את זה קצת כדי שבשבוע הבא, נוכל לאט לאט להתחיל לנוע לעבר... כנראה לא שבוע הבא, אבל שבוע אחרי, לגבי לידה... הגברות צריכות להקשיב לאיך הן יכולות לייצר ילד, איזה מין ילד הן צריכות לייצר. האם הן רוצות לייצר טיפס או גבר או אישה טובים? איך הייצור קורה ומהי הפרספקטיבה המיסטית על זה? עכשיו, אם יהיה לנו זמן... בכל אופן, ייתכן שנוכל...

כמו כן, קצת חדשות טובות לתחנת הטלוויזיה, נראה שיהיו לנו אלף מלונים ותומכים. אני רוצה אלף "סימורג". בואו נהפוך לסימורג של עטאר, בואו נהפוך למלונים זה לזה. אלף אנשים באים ואומרים, "אדוני, אנחנו איתך, חוסייני, כלכלית ואינטלקטואלית." החיים שלכם הם שלכם, אין לנו קשר לזה, אבל "אנחנו כאן".

עד שבוע הבא, בואו נהפוך לסימורג של עטאר, בואו נהפוך למלונים זה לזה.